

Spm. nr. S 125

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/10 85) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren overveje at fremsætte forslag om en bestemmelse i selskabsskatteloven, der i lighed med reglerne i ligningslovens § 28 på personbeskatningens område begrænser selskabers mulighed for ved hjælp af afskrivninger og hensættelser at nedbringe den skattepligtige indkomst under det udbetalte udbytte eller under en mindsteforrentning af egenkapitalen svarende til mindstrenten efter lovforslag nr. L 19 om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld 1985-86?«

Begrundelse

På samme måde som folketinget for mange år siden begrænsede personlige skatteyderes muligheder for at nedbringe den skattepligtige indkomst under privatforbruget, mener spørgeren, at der i forbindelse med skattereformen er behov for at mindske selskabers skattemanipulationer ved hjælp af afskrivninger og henlæggelser. En sådan begrænsning kunne tage udgangspunkt i samme tankegang som ligningslovens § 28, idet dog det udbetalte udbytte eller et mindstefkast af egenkapitalen – f.eks. mindstrenten, som foreslås som begreb ifølge skattereformen – kunne tages som udgangspunkt.

Svar (29/10 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Begrænsning af selskabernes muligheder for at nedbringe den skattepligtige indkomst i lighed med den, der efter ligningsloven er gældende for personer, vil ikke være stemmende med den erhvervsfremmende politik, som regeringen lægger afgørende vægt på.

Regeringens mål på dette område deles, som det også fremgår af aftalen om en skattereform, af andre partier i folketinget, der ønsker beskatningen af såvel private virksomheders som selskabers indtægter lempet, så længe midlerne forbliver i virksomheden.

Regeringen har derfor ingen planer om at stille forslag om en lovbestemmelse som nævnt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 129

Til *miljøministeren* (17/10 85) af:

Pernille Falcon (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvilke oplysninger der ligger til grund for fredningsstyrelsens ophævelse af dens veto i henhold til § 26 i kommuneplanloven imod lokalplan nr. 13 for Frederiksberg kommune (»Søfronten«)?«

Begrundelse

Lokalplan nr. 13 for Frederiksberg kommune omhandler totalnedrivning af 22 lejligheder og 71 værelser til fordel for nybyggeri.

Fredningsstyrelsen har i skrivelse af 4. juli 1985, hvori veto meddeles, anført, at området er af bygningskulturel værdi, og bygningerne betegnes som karakteristiske ved deres gode proportioner og gode materialer.

En teknisk vurdering af kvarterets boliger fra Sanerings- og Byfornyelsesselskabet af 1970 viser, at boligerne i området kan istandsættes for 3.400–4.800 kr. pr. m² etageareal. Det vil give en bygningsmæssig standard i overensstemmelse med det københavnske 10 punkts program.

Boligstyrelsens cirkulære af 11. maj 1983 om byfornyelsesbeslutningens indhold angiver som et vejledende kriterium, at bygninger, der kan istandsættes for under 75 pct. af m²-prisen for alment nybyggeri (pr. 1. juli 1985 5.250 kr. pr. m² etageareal), bør bevares.

Fredningsstyrelsen ophæver i skrivelse af 23. september 1985 sit veto imod lokalplanen, idet styrelsen efter et møde med Frederiksberg kommune ikke længere finder en opretholdelse af bebyggelsen mulig og forsvarelig.

Fredningsstyrelsen henstiller dog til kommunen at bevare enkelte ejendomme (Emiliegade 3–9).

Da det, jfr. den tekniske vurdering fra Sanerings- og Byfornyelsesselskabet, ikke er økonomisk uforsvarligt at opretholde bebyggelsen, ønskes fredningsstyrelsens grundlag i forbindelse med ophævelsen af veto præciseret.

Svar (24/10 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):